

ΙΩΗΛ

ΙΩΗΛ 1

- Ιωηλ. 1,1 Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωήλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.
Ιωηλ. 1,1 Λογος Κυρίου ο οποίος απηυθύνθη προς τον Ιωήλ, τον υιόν του Βαθουήλ.
- Ιωηλ. 1,2 Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;
- Ιωηλ. 1,2 Ακούσατε αυτά, που θα σας εἶπω, σεις οι ἄρχοντες του λαοῦ, και ακροασθήτε με προσοχὴν ὅλοι οι κάτοικοι της χώρας αυτής. Μηπως και ὅμοια προς αυτά, που θα σας εἶπω, ἐγιναν ἄλλοτε εις τας ἡμέρας σας η εις τας ἡμέρας των προγόνων σας;
- Ιωηλ. 1,3 ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν.
- Ιωηλ. 1,3 Διηγηθήτε αυτά εις τα παιδιά σας και τα παιδιά σας να τα διηγηθούν εις τα παιδιά των και τα παιδιά εκείνων να τα διηγηθούν εις την ερχοσμένην γενεάν και να μεταδοθούν ἔτσι ἀπὸ γενεάς εις γενεάν.
- Ιωηλ. 1,4 τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
- Ιωηλ. 1,4 Ο,τι ἀφήκεν η καταστρεπτικὴ κάμπη το ἔφαγεν η ακρίδα. Και εκείνα που ἀφήκεν η ακρίδα, τα ἔφαγεν ο βρούχος και ὅσα ἀφήκεν ο βρούχος τα ἔφαγεν η ερυσίβη.
- Ιωηλ. 1,5 ἐκνήψατε, οἱ μεθύοντες, ἔξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε· θρηνήσατε, πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι

ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.

Ιωηλ. 1,5

Συνέλθετε ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ οἴνου σας σεις, που πίνετε οἶνον καὶ μεθάτε, διότι ὁ οἶνος τὸ σόμβολον καὶ ἡ πηγὴ τῆς χαρὰς καὶ τῆς εὐφροσύνης, ἔχει λείψει πλέον ἀπὸ τὸ στόμα σας.

Ιωηλ. 1,6

ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρόν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.

Ιωηλ. 1,6

Δεν θα ξαναπιήτε οἶνον, διότι πλήθος μέγα, ἰσχυρόν καὶ ἀναρίθμητον εἰσώρμησεν εἰς τὴν χώραν σας. Οἱ ὀδόντες αὐτῶν εἶναι ὡσάν τα δόντια τοῦ λέοντος καὶ οἱ τραπεζίται τῶν συντρίβουν ὡσάν τοὺς μυλόδοντας νεαροῦ ληονταριοῦ.

Ιωηλ. 1,7

ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκᾶς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔρριψεν, ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.

Ιωηλ. 1,7

Κατέστρεψε καὶ ἐξηφάνισε τοὺς ἀμπελώνας τοῦ λαοῦ μου, κατακομμάτιασε τὶς συκιές μου, συστηματικὰ καὶ με ἐπιμονὴν ἐξηρεύνησε τὴν χώραν. Τὴν ἔρριψε κάτω κατεστραμμένην, ἐγδαρε τὰ κλήματα τῆς καὶ τὰ ἀφῆκε λευκά καὶ ξηρά.

Ιωηλ. 1,8

Θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.

Ιωηλ. 1,8

Θρήνησε, λοιπόν, μπροστὰ μου, περισσότερο ἀπὸ τὴν νύμφην, ἡ ὁποία ἔχει φορέσει πένθιμον σάκκινον ἔνδυμα, διότι ἔχασε τὸν πρῶτον νεαρόν καὶ ἠγαπημένον ἄνδρα τῆς.

Ιωηλ. 1,9

ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου. πενθεῖτε, οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,

Ιωηλ. 1,9

Ἐλλειψε πλέον κάθε θυσία καὶ σπονδὴ στὸν ναόν τοῦ Κυρίου. Πενθήσατε λοιπόν, σεις οἱ ἱερεῖς, σεις που υπηρετεῖτε στὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου,

Ιωηλ. 1,10

ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον.

- Ιωηλ. 1,10 διότι αι πεδιάδες έχουν καταστροφή. Ας πενθήση η χώρα, διότι τα σιτηρά έχουν αφανισθή. Εξηράνθησαν αι άμπελοι και έλλειψεν ο οίνος. Το λάδι ωλιγόστευσεν.
- Ιωηλ. 1,11 έξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεΐτε, κτήματα, υπέρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι απόλωλε τρυγητὸς ἐξ άγροῦ·
- Ιωηλ. 1,11 Οι γεωργοί ομοιάζουν κατάξηροι, διότι έχασαν αγρούς και συγκομιδὴν. Θρηνήσατε ὅλοι δια τα κατεστραμμένα κτήματα, δια την έλλειψιν του σιταριού και της κριθῆς, διότι κατεστράφη η συγκομιδὴ των αγρών.
- Ιωηλ. 1,12 ἡ ἄμπελος έξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὠλιγώθησαν· ῥόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ άγροῦ έξηράνθησαν, ὅτι ἥσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ανθρώπων.
- Ιωηλ. 1,12 Τα αμπέλια έχουν ξηρανθῆ, συκιές ολίγες απέμειναν, οι ροδιές και οι φοίνικες, οι μηλιές και ὅλα τα δένδρα της υπαίθρου εἶναι ξηρά. Λυπη και κατήφεια διεδέχθη την χαρὰν των ανθρώπων.
- Ιωηλ. 1,13 περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε, οἱ ἱερεῖς, θρηνεΐτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε υπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι απέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.
- Ιωηλ. 1,13 Φορέσατε και ζωστήτε σάκκινα πένθιμα ενδύματα σεις οι ιερεῖς, οι υπηρετοῦντες στο θυσιαστήριον, θρηνήσατε. Εισέλθετε στο δωμάτιόν σας και κοιμηθήτε μέσα εις πενθίμους σάκκους, σεις οι οποίοι υπηρετεῖτε τον Θεόν. Διότι έχουν πλέον απομακρυνθῆ και έχουν λείψει ολοτελώς από τον ναόν του Θεού σας θυσίαι και σπονδαί.
- Ιωηλ. 1,14 άγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον έκτενῶς·
- Ιωηλ. 1,14 Κηρύξατε ημέραν νηστείας και εξιλεώσεως, κραυγάσατε προς τον Θεόν ζητούντες θεραπείαν από τα δεινά σας,

- συγκαλέσατε και συναθροίσατε όλους τους γεροντοτέρους κατοίκους της χώρας σας στον ναόν του Θεού σας. Κράξατε προς τον Κυριον με δέησιν παρατεταμένην και επίμονον.
- Ιωηλ. 1,15 οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει.
- Ιωηλ. 1,15 Αλλοίμονον και τρισαλλοίμονον! Ποίας ημέρας τραγικῆς συμφορᾶς ζῶμεν! Διότι ἐφθάσε πλέον η φοβερά ημέρα του Κυρίου. Η μία συμφορά ἐρχεται κατόπιν της ἄλλης.
- Ιωηλ. 1,16 κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.
- Ιωηλ. 1,16 Εμπρὸς ἀπὸ τα μάτια σας καταστρέφονται αι τροφαί, και ἀπὸ τον ναόν του Θεού σας ἔχει λείψει πλέον ευφροσύνη και χαρά.
- Ιωηλ. 1,17 ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος.
- Ιωηλ. 1,17 Ανήσυχα τα δαμάλια σκιρτοῦν εἰς τας φάτνας των δια την ἔλλειψιν της τροφῆς. Αἱ αποθήκαι ἔχουν καταστραφή, οἱ ληνοί ἔχουν κρημνισθῇ και κατασκαφή, τα σιτηρά ἔχουν ξηρανθῇ.
- Ιωηλ. 1,18 τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.
- Ιωηλ. 1,18 Τι λοιπόν ἔχει ἀπομείνει να αποθηκεύσωμεν δια την συντήρησίν μας; Φωνάζουν πένθιμα οἱ ἀγέλες των βοϊδιῶν, διότι δεν υπάρχουν δι' αὐτὰ πλέον βοσκαί. Τα κοπάδια των προβάτων ἔχουν και αὐτὰ αφανισθῇ.
- Ιωηλ. 1,19 πρὸς σέ, Κύριε, βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ·
- Ιωηλ. 1,19 Προς σέ, Κυριε, ἐκ βάθους καρδίας θα βοήσω, διότι η φωτιά ἔχει καταστρέψει ὅλα τα ὠραία των ἀκατοίκητων περιοχῶν, φλόγες ἔχουν ἀνάψει εἰς ὅλα τα δένδρα της υπαίθρου.

Ιωηλ. 1,20 καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου.

Ιωηλ. 1,20 Καὶ αὐτὰ ἀκόμα τὰ ζῶα τῶν πεδιάδων ἔχουν ἀνυψώσει ἱκετευτικά τὰ βλέμματα τῶν πρὸς Σέ, διότι ἐστεῖρεψαν καὶ αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, τὰ καύματα ὡς ἂν φωτιά ἔχουν καταφάγει τὰ ὠραῖα μέρη τῶν ἀκατοικήτων περιοχῶν.

ΙΩΗΛ 2

Ιωηλ. 2,1 Σαλπίζετε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς,

Ιωηλ. 2,1 Σαλπίζετε με βροντερὰν σάλπιγγα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὴν ἐπερχομένην φοβερὰν τιμωρίαν· βροντοφωνήσατε στὸ ἅγιόν μου Ὄρος· σύγχυσις αὐτῶν καταλάβῃ τοὺς κατοικοῦντας τῆς πόλεως, διότι ἐφθασεν, εἶναι πλησίον ἡ ἡμέρα δικαίας ἀνταποδόσεως ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.

Ιωηλ. 2,2 ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης. ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς· ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

Ιωηλ. 2,2 Ἡ ἡμέρα αὐτῆς εἶναι σκοτάδι καὶ ζόφος, ἡμέρα πυκνοσκεπασμένη ἀπὸ σκοτεινὰ νέφη καὶ ὀμίχλην. Ὅπως τὸ γλυκοχάραγμα ξεχύνεται με ταχύτητα εἰς τὰ ὄρη, με τὴν ἰδίαν ταχύτητα ἐπέρχονται τὰ ἀτελείωτα σμήνη τῶν ἀκρίδων. Θὰ ξεχυθῇ πολὺς καὶ ἰσχυρὸς πολεμικὸς λαός. Ἀπὸ τὰ παλαιότερα χρόνια μέχρι σήμερα δὲν υπήρξε παρόμοιος με αὐτὸν καὶ οὔτε θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς γενεὰς τῶν γενεῶν τοῦ μέλλοντος.

- Ιωηλ. 2,3 τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασφζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.
- Ιωηλ. 2,3 Ἐμπρὸς ἀπὸ τον πολεμικὸν στρατὸν προπορεύεται καταστρεπτικὴ φωτιά, ὀπίσω ἀπὸ αὐτὸν ἀκολουθοῦν φλόγες πυρὸς. Ἡ χώρα, που ἐκτείνεται ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτὸν, πρὶν τὴν καταλάβῃ, εἶναι ωραία ὡς ἀν παράδεισος τρυφῆς· ὀπίσω ὁμῶς αὐτοῦ μετὰ τὴν διάβασίν του εἶναι ἀφανισμένοι, ἔρημοι πεδιάδες. Κανεῖς δὲν πρόκειται νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν αὐτοῦ.
- Ιωηλ. 2,4 ὡς ὄρασις ἵππων ἡ ὄψις αὐτῶν, καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώχονται·
- Ιωηλ. 2,4 Ὡς ἀν ἱππικὸν πολέμου ὁμοιάζουν οἱ ἐπιδρομεῖς αὐτοί, θὰ καταδιώκουν με ταχύτητα ὡς ἀν ἱππεῖς εἰς πόλεμον.
- Ιωηλ. 2,5 ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλὰμην καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.
- Ιωηλ. 2,5 Πηδοῦν ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ δημιουργοῦν θόρυβον ὡς ἀν τὰ τρέχοντα πολεμικὰ ἄρματα. Ὁ πολεμικὸς τῶν θόρυβος ὁμοιάζει με τὴν βοήν πυρκαϊᾶς, ἡ ὁποία κατατρώγει τὴν καλαμιάν. Φαίνεται σαν στρατὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς συντεταγμένος καὶ τρέχων εἰς πόλεμον.
- Ιωηλ. 2,6 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.
- Ιωηλ. 2,6 Προ τῆς ὁρμῆς τῶν συντρίβονται λαοί, φλογίζονται καὶ μαυρίζουν, σαν χύτρα ἐπάνω εἰς τὴν πυράν, τὰ πρόσωπα ὅλων.
- Ιωηλ. 2,7 ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνουσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

- Ιωηλ. 2,7 Τρέχουν ακάθεκτοι σαν μαχηταί, ωσάν έμπειροι πολεμισταί αναβαίνουν επάνω εις τα τείχη. Καθένας από τους πολεμιστάς αυτούς προχωρεί αποφασιστικώς στον δρόμον του· δεν παρεκκλίνουν από την πορείαν των.
- Ιωηλ. 2,8 καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται, καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.
- Ιωηλ. 2,8 Κανείς δεν απομακρύνεται από τον συνάδελφόν του, αποτελούν συμπαγές σώμα πορεύονται φορτωμένοι τα όπλα των. Προχωρούν σταθερά, έστω και αν μερικοί πέσουν κτυπημένοι από τα όπλα των ανθρώπων. Αυτό δεν θα ελαττώση αισθητώς τον αριθμόν των· είναι πολυάριθμοι.
- Ιωηλ. 2,9 τῆς πόλεως ἐπιλήψονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.
- Ιωηλ. 2,9 Κυριεύουν την πόλιν, τρέχουν επάνω εις τα τείχη, ανεβαίνουν εις τας οικίας και εισέρχονται εις αυτάς από τα παράθυρα ωσάν κλέπται.
- Ιωηλ. 2,10 πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.
- Ιωηλ. 2,10 Κατὰ την επιδρομήν των σύγχυσις απλώνεται εις την γην, συγκλονίζονται οι ουρανοί, σκοτίζονται ο ήλιος και η σελήνη, σβήνει το φέγγος των αστερών.
- Ιωηλ. 2,11 καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐστι σφόδρα ἡ παρεμβολή αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ;
- Ιωηλ. 2,11 Ο Κυριος ισχυράν θα αφήση την φωνήν εμπρός στον πολεμικόν αυτόν στρατόν, διότι το στρατόπεδον αυτών

είναι πολύ μεγάλο και ισχυρόν, αλλά και τα έργα, που διατάσσει ο Θεός, είναι πάντοτε ισχυρά. Μεγάλη είναι όντως η ημέρα του Κυρίου, ολοφάνερη και τρομερά. Ποίος είναι ικανός να αντισταθή εις αυτήν;

Ιωηλ. 2,12 καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐπιστρέφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ·

Ιωηλ. 2,12 Και τώρα, λέγει προς σας Κυριος ο Θεός σας· επιστρέψατε εν μετανοία προς εμέ με όλην σας την καρδιαν, με νηστεϊαν, με θρήνους και κοπετούς.

Ιωηλ. 2,13 καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

Ιωηλ. 2,13 Σχίσατε τας καρδίας από τον πόνον της μετανοίας και την συναίσθησιν της ενόχης σας, και όχι τα ενδύματά σας. Επιστρέψατε προς Κυριον τον Θεόν σας, διότι αυτός είναι ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, λυπούμενος δια τας παρανομίας των ανθρώπων και μεταβάλλων γνώμην ως προς τας τιμωρίας των αμαρτωλών.

Ιωηλ. 2,14 τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσῃ καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;

Ιωηλ. 2,14 Και ποιός γνωρίζει, μήπως και εις την περίστασιν αυτήν αλλάξη γνώμην ο Κυριος, επιστρέψη με στοργήν προς σας και αποστείλῃ την ευλογίαν του εις την χώραν μας, ώστε να προσφέρετε προς Κυριον τον Θεόν σας ευπρόσδεκτον θυσίαν και σπονδήν;

Ιωηλ. 2,15 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστεϊαν, κηρύξατε θεραπείαν,

Ιωηλ. 2,15 Σαλπίσατε με την ιεράν σάλπιγγα εις την Σιών, αφιερώσατε ημέραν νηστείας, αναγγείλατε με τον κήρυκα ευλαβή

λιτανείαν.

Ιωηλ. 2,16 συναγάγετε λαόν, αγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς.

Ιωηλ. 2,16 Συναθροίσατε τον λαόν εις ιερὰν συγκέντρωσιν, ἐκλέξατε πρεσβυτέρους ως ἀρχοντάς σας, συγκεντρώσατε και αὐτὰ ἀκόμη τα νήπια, που θηλάζουν τους μητρικούς μαστούς· ας ἐξέλθῃ ο νεόνυμφος ἀπὸ τον νυμφικὸν θάλαμον και η νεόνυμφος ἀπὸ τον νυμφικὸν κοιτῶνα.

Ιωηλ. 2,17 ἀνὰ μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ καὶ ἐροῦσι· φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; -

Ιωηλ. 2,17 Γυρω ἀπὸ την βᾶσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων θα κλαύσουν οι ιερεῖς, οι λειτουργοὶ του Κυρίου, και θα εἶπουν· “Σπλαγχνίσου και λυπήσου, Κυριε, τον λαόν σου και μη παραδώσης την ιδικὴν σου κληρονομίαν στον ἐξευτελισμὸν αὐτόν, να κυριαρχήσουν δηλαδή ἐπάνω εις αὐτὴν ειδωλολατρικοὶ λαοί, δια να μη εἶπουν τα ἔθνη· Που εἶναι, λοιπόν, ο Θεὸς των;”

Ιωηλ. 2,18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ιωηλ. 2,18 Ο Κυριος με αγίαν και θερμὴν ἀγάπην ηγάπησε την χώραν του και ἐλυπήθη τον λαόν του.

Ιωηλ. 2,19 καὶ ἀπεκρίθη Κύριος καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι·

Ιωηλ. 2,19 Ο Κυριος ἀπήντησεν εις τας δεήσους του λαοῦ του και εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγὼ θα στείλω προς σας πλουσίαν ευφορίαν, σῖτον και

οἶνον καὶ ἔλαιον. Θα χορτάσετε ἀπὸ αὐτὰ καὶ δὲν θα επιτρέψω καταισχύνῃν καὶ ἐξευτελισμὸν ἐκ μέρους τῶν εἰδωλολατρῶν.

Ιωηλ. 2,20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ιωηλ. 2,20 Εγὼ θα ἐκδιώξω ἐκ τῆς χώρας σας τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐπιδραμόντα ἐναντίον σας ἐχθρόν, θα τὸν ἀπωθήσω εἰς περιοχὴν ἄνυδρον καὶ ἄγονον, θα εξαφανίσω τὰ προπορευόμενα τμήματά του μέσα εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν, τὰ δὲ ἀκολουθοῦντα τμήματα θα τὰ καταποντίσω εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ δυσωδία ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν πτωμάτων του θα πλημμυρίσῃ τὸν αἶρα. Καὶ ταῦτα, διότι υπερηφανεύθη διὰ τὰ κατορθώματά του”.

Ιωηλ. 2,21 θάρσει, γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι.

Ιωηλ. 2,21 Ἐχε, λοιπόν, θάρρος χώρα τοῦ Ἰσραὴλ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, διότι ὁ Κύριος μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα ἔκαμε διὰ σέ.

Ιωηλ. 2,22 θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκὴ καὶ ἄμπελος ἔδωκε τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

Ιωηλ. 2,22 Καὶ σεις ἀκόμη τὰ ζῶα τῆς υπαίθρου παρῆτε θάρρος, διότι αἱ ἐρημοὶ καὶ ξηραὶ πεδιάδες ἐβλάστησαν πλούσιον χόρτον, τὰ δένδρα ἐκαρποφόρησαν, ἡ συκὴ καὶ ἡ ἄμπελος ἔδωσαν τὰ προϊόντα τῶν.

Ιωηλ. 2,23 καὶ τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὕετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν.

- Ιωηλ. 2,23 Τέκνα της Ιερουσαλήμ, χαρήτε και ευφρανθήτε δια τον Θεόν σας, διότι σας έδωκε τροφάς, όπως αυτός έκρινεν. Αυτός θα στείλη, όπως και προηγουμένως, βροχήν πρώϊμον και όψιμον, βροχήν στον κατάλληλον καιρόν.
- Ιωηλ. 2,24 καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.
- Ιωηλ. 2,24 Θα γεμίσουν τα αλώνια σας από άφθονον σίτον, θα υπερεκχειλίζουν τα κελλάρια σας από οίνον και έλαιον.
- Ιωηλ. 2,25 καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.
- Ιωηλ. 2,25 Θα ανταποδώσω εις σας πλούσια τα προϊόντα ἀντί ἐκείνων τα οποία είχε κατά τα προηγούμενα έτη καταφάγει η ακρίς και ο βρούχος, το μεγάλο αυτό στράτευμά μου, το οποίον εγώ έστειλα ἐναντίον σας προς παιδαγωγικήν τιμωρίαν σας.
- Ιωηλ. 2,26 καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα·
- Ιωηλ. 2,26 Θα φάγετέ με το παραπάνω, θα χορτάσετε και θα δοξάσετε το όνομα Κυρίου του Θεού σας, ο οποίος επραγματοποίησε προς σας τα θαυμαστά αυτά έργα. Ποτέ δε στο μέλλον δεν θα καταισχυνηθῇ ο λαός μου.
- Ιωηλ. 2,27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ιωηλ. 2,27 Θα γνωρίσετε έτσι καλά και θα μάθετε ότι εγώ είμαι εν μέσω του ισραηλιτικού λαού· εγώ ο Κυριος και Θεός σας, και δεν υπάρχει άλλος Θεός πλην εμού. Δεν θα καταισχυνηθῇ ποτέ πλέον στον αιώνα ο λαός μου.

ΙΩΗΛ 3

- Ιωηλ. 3,1 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται·
- Ιωηλ. 3,1 Μετὰ ταῦτα θα ἔλθῃ ἐποχή, λέγει ὁ Κύριος, κατὰ τὴν ὁποίαν θα χύσω πλουσίως τὰς δωρεὰς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματός μου εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ θα προφητεύσουν οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας. Οἱ γεροντότεροι ἀπὸ σας θα ἴδουν καὶ θα λάβουν ἀποκαλύψεις δια μέσου ἐνυπνίων, οἱ δὲ νεώτεροι κατὰ τὴν ἡλικίαν θα ἴδουν ἐν πλήρει ἐγρηγόρσει ἀποκαλυπτικά ὁράματα.
- Ιωηλ. 3,2 καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.
- Ιωηλ. 3,2 Ἐπίσης θα χύσω πλουσίας τὰς δωρεὰς τοῦ Πνεύματός μου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην στοὺς δούλους καὶ εἰς τὰς δούλας μου.
- Ιωηλ. 3,3 καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
- Ιωηλ. 3,3 Θα παραχωρήσω δὲ κατόπιν νὰ γίνουν τρομερὰ σημεῖα στὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Εἰς τὴν γῆν θα γίνουν αἱματηροὶ πόλεμοι, πυρκαϊαὶ καὶ καπνοὶ ἀπὸ τὰς καιομένας πόλεις.
- Ιωηλ. 3,4 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
- Ιωηλ. 3,4 Ὁ ἥλιος θα χάσῃ τὸ φῶς του καὶ θα μεταστραφῇ εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη θα γίνῃ κόκκινη, ὅπως τὸ αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς ἡμέρα τοῦ Κυρίου.
- Ιωηλ. 3,5 καὶ ἔσται, πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ

ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ
εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται.

Ιωηλ. 3,5

Τότε καθένας, ο οποίος θα επικαλεσθῇ το ὄνομα του
Κυρίου, θα σωθῇ. Εἰς το ὄρος Σιών, εἰς την Ἱερουσαλήμ, θα
υπάρχουν οἱ σωσμένοι, ὅπως ἀκριβῶς εἶπεν ὁ Κύριος. Θα
υπάρχουν ἐπίσης εὐαγγελισταὶ καὶ κήρυκες, τοὺς οὗς
θα ἔχη καλέσει ὁ Κύριος, διὰ νὰ κηρύξουν τὴν σώζουσαν
ἀλήθειαν τοὺς λαοὺς.

ΙΩΗΛ 4

Ιωηλ. 4,1

Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ
Ἱερουσαλήμ,

Ιωηλ. 4,1

Ἰδοὺ, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης κοσμοϊστορικῆς ἐκείνης
εποχῆς, θα ἐπαναφέρω τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Ἰουδαίας καὶ
τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξορίας των.

Ιωηλ. 4,2

καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν
κοιλιάδα Ἰωσαφάτ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ
διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν μου
καταδιείλαντο

Ιωηλ. 4,2

Θα συγκεντρώσω ὅλα τὰ ἔθνη, θα τα καταβιβάσω εἰς τὴν
κοιλιάδα τοῦ Ἰωσαφάτ. Ἐκεῖ θα κάμω κρίσιν ἐναντίον αὐτῶν
ὑπὲρ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ μου λαοῦ καὶ τῆς ἰδιαίτης αὐτῆς
κληρονομίας μου, τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ οἵτινες ἔχουν
διασπαρῇ μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν. Θα κρίνω καὶ
θα δικάσω τὰ ἔθνη, διότι διεμοιράσθησαν μεταξὺ τῶν τὴν
χώραν τοῦ λαοῦ μου.

Ιωηλ. 4,3

καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ
παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ

οίνου καὶ ἔπινον.

- Ιωηλ. 4,3 Δια την διανομήν των αιχμαλώτων του λαού μου ἔβελαν κλήρους μεταξύ των. Παρέδωκαν τα παιδάρια εις τας πόρνας, τα δε κοράσια επωλούσαν αντί ελαχίστου οίνου, τον οποίον και ἔπιναν δια να μεθούν.
- Ιωηλ. 4,4 καὶ τί ὑμεῖς ἐμοί, Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἄλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,
- Ιωηλ. 4,4 Και τι εἰσθε σεις ἐνώπιόν μου, Τυρος, Σιδὼν και ὅλη η Γαλιλαία των αλλοεθνῶν και αλλοθρήσκων; Μηπως, τυχόν, και θέλετε να ανταποδώσετε εις ἐμέ ὅσα κατὰ την δικαιοσύνην μου ἔκαμα προς σας; Η μήπως σεις μνησικακήτε με δριμύτητα ἐναντίον μου; Πολύ σύντομα θα ανταποδώσω και θα ρίψω ἐπάνω εις τας κεφαλὰς σας το κακόν, το οποίον ἐκάματε στον λαόν μου.
- Ιωηλ. 4,5 ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν
- Ιωηλ. 4,5 Διότι σεις διηρπάσατε το ἀργύριον και το χρυσίον του λαού μου και τα ἄλλα πολὺτιμα ἀντικείμενα, τα ἐφέρατε και τα ἐτοποθετήσατε στους εἰδωλολατρικούς ναοὺς σας.
- Ιωηλ. 4,6 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλήμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
- Ιωηλ. 4,6 Τους ἀνθρώπους της Ἰουδαίας και της Ἱερουσαλήμ τους ἐπώλησατε στους Ἕλληνας και τους ἀπεδιώξατε ἀπὸ τα ὅρια της χώρας των.
- Ιωηλ. 4,7 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οἳ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν
- Ιωηλ. 4,7 Ἰδοὺ ὁμως ὅτι ἐγὼ θα ἐπαναφέρω αὐτοὺς ἀπὸ τον τόπον της

εξορίας των, όπου σστους είχατε πωλήσει και θα ανταποδώσω και θα ρίψω επάνω εις τας κεφαλάς σας την τιμωρίαν, που σας πρέπει.

Ιωηλ. 4,8 καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. -

Ιωηλ. 4,8 Τους υιους και τας θυγατέρας σας θα παραδώσω εις τα χέρια των Ιουδαίων, οι οποίοι και θα τους πωλήσουν ως αιχμαλώτους εις ἔθνος απομεμακρυσμένον· διότι ο Κυριος ωμίλησε και ἔτσι θα γίνη.

Ιωηλ. 4,9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε, πάντες ἄνδρες πολεμισταί.

Ιωηλ. 4,9 Αναγγεῖλατε αὐτὰ εις ὅλα τα ἔθνη, κηρύξατε και αναλάβετε ιερὸν πόλεμον. Εξεγείρατε και ενθουσιάσατε τους μαχητάς αὐτοῦ. Οδηγήσατε ὅλους εις την μάχην. Ολοι οι εμπειροπόλεμοι ἄνδρες ας αναβούν, δια να λάβουν μέρος στον πόλεμον αὐτόν.

Ιωηλ. 4,10 συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ.

Ιωηλ. 4,10 Κοψτε τα ἄροτρά σας και μεταβάλετέ τα εις ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχας με ἀγκιστρα και ὅποιος τυχόν εἶναι αδύνατος, ας ενθαρρύνῃ τον εαυτόν του λέγων· ἔχω και ἐγώ δύναμιν.

Ιωηλ. 4,11 συναθροίξεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε, πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πρᾶϋς ἔστω μαχητής.

Ιωηλ. 4,11 Συγκεντρωθήτε και εισέλθετε στον αγώνα. Ολα τα ἔθνη εἶναι γύρω σας. Συγκεντρωθήτε ἐκεῖ και αὐτός ἀκόμη ο πράος και ἡρεμος ας αναδειχθῇ πολεμιστής.

Ιωηλ. 4,12 ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς

τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

Ιωηλ. 4,12

Ἀς ἐγερθoύν και ἀς ἀναβoύν ὅλα τα ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ ἐγὼ θα στήσω τὸ δικαστήριόν μου, δια να κρίνω και δικάσω ὅλα τα γύρω ἔθνη.

Ιωηλ. 4,13

ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητὸς· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν.

Ιωηλ. 4,13

Ἀποστείλατε τα δρέπανά σας, διότι ἐφθασεν ὁ καιρὸς, που θα θερισθοῦν οἱ ἐχθροὶ μου. Εἰσέλθετε στὸν ληνόν και πατεῖτε ὡσάν σταφύλια τοὺς ἐχθροὺς σας, διότι εἶναι γεμάτος ὁ ληνὸς ἀπὸ αὐτοῦς. Τα κάτω ἀπὸ τὸν ληνὸν ἐγέμισαν οἶνον, ἀπὸ τὸ αἷμα δηλαδὴ τῶν ἐχθρῶν, διότι αἱ κακίαι αὐτῶν ἔχουν πληθυνθῇ.

Ιωηλ. 4,14

ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης.

Ιωηλ. 4,14

Ἦχοι ἀντήχησαν και διεβοήθησαν εἰς τὴν κοιλάδα αὐτὴν τῆς δίκης, διότι πλησιάζει πλέον ἡ ἡμέρα, που θα κρίνη ὁ Κύριος τα ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα αὐτὴν.

Ιωηλ. 4,15

ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν.

Ιωηλ. 4,15

Ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη, τα δύο αὐτὰ φωτεινὰ σώματα, θα σκοτισθοῦν, τὸ δε φεγγοβόλημα τῶν ἀστέρων θα σβῇ.

Ιωηλ. 4,16

ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράξεται καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Ιωηλ. 4,16

Ὁ Κύριος ὁμως θα κράξη ἀπὸ τὴν Σιών, θα φωνάξη ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ και θα σεισθῇ ὁ οὐρανὸς και ἡ γη. Ἀλλὰ μέσα στὸν συγκλονισμόν αὐτόν θα λυπηθῇ τὸν λαόν του και θα ἐνισχύσει τοὺς Ἰσραηλῖτας.

- Ιωηλ. 4,17 καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὅρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι.
- Ιωηλ. 4,17 Τότε θα μάθετε καλά ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος ἔχω κατασκηνώσει εἰς τὴν Σιών, στο ἅγιον αὐτὸ ὅρος τῆς Ἱερουσαλήμ. Τότε ἡ Ἱερουσαλὴμ θα γίνῃ ἁγία. Οἱ ἀλλοεθνεῖς καὶ οἱ ἀλλόθρησκοι δὲν θα πατοῦν πλέον ἐκεῖ.
- Ιωηλ. 4,18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφῆσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων.
- Ιωηλ. 4,18 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὄρη θα τρέχουν γλυκὸ μέλι καὶ ἀπὸ τοὺς λόφους θα τρέχῃ ἀφθονον γάλα, ὅλαι δὲ αἱ πηγαὶ θα ἀναβλύζουν ἀφθονα ὕδατα. Πηγὴ θα ἀναβλύξῃ ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, τὰ νερά τῆς θα φθάνουν καὶ θα ποτίζουν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν μακρυνὸν καὶ ξηρὸν χεῖμαρρον τῶν Σχοίνων.
- Ιωηλ. 4,19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδῖον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
- Ιωηλ. 4,19 Ἡ Αἴγυπτος θα εξαφανισθῇ καὶ ἡ Ἰδουμαία θα γίνῃ πεδιάς ἐρημώσεως ἐξ αἰτίας τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐναντίον τῆς φυλῆς Ἰούδα, διότι τὰ δύο αὐτὰ ἔθνη ἔχυσαν ἀθῶον αἷμα εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰούδα.
- Ιωηλ. 4,20 ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.
- Ιωηλ. 4,20 Ἡ Ἰουδαία ὁμως θα κατοικηθῇ αἰωνίως καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν.
- Ιωηλ. 4,21 καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθώωσω, καὶ

Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Ιωηλ. 4,21

Εγώ θα τιμωρήσω τα ἔθνη δια το αἷμα το αθών, που
έχυσαν. Δεν θα τους αθώσω. Εἰς δε την Σιών θα
κατοικήσῃ δια παντός ο Κυριος.